

er vigtigt, at jeg startede med at konkludere, at der er en meget, meget bred samling om, at den væsentligste opgave i de her år for det europæiske samarbejde i virkeligheden er EU's udvidelse.

Og hvis der så er sådan en bred samling om det, så mener jeg faktisk også, at vi har rimelig gode chancer for gennem vores dialog, vores informationsarbejde, vores måde at fungere på i vores demokrati at holde sammen med befolkningen om det perspektiv.

Man kan jo tale om det på mange forskellige måder. Man kan f.eks. sige, at EU's udvidelse er en win-win-situation. Det er altså ikke, som jeg sommetider hører et enkelt parti eller to sige, sådan, at det koster en hel masse for Danmark. Det koster ikke for Danmark. Vi skal såmænd ikke så mange år frem, før både Danmark og andre af de nuværende medlemslande vil have stort også økonomisk og beskæftigelsesmæssigt udbytte af EU's udvidelse.

Man kan også anlægge en anden vinkel, som måske, når alt kommer til alt, er langt mere fundamental. Det handler simpelt hen om en historisk pligt til at drage ved lære af de erfaringer, vi har, og de chancer, vi har foran os.

Jeg mener, hvis vores generation af politikere og landene ikke skulle tage konsekvensen af de mange krige, der har været i Europa, den kolde krig, der nu ikke er der længere, og de muligheder, der er for at stifte varig fred i Europa med medlemskab for de nye lande af EU, hvem skulle så?

Heldigvis ser de fleste, at det må være sådan. Det er den anden vinkel, man kunne og bør anlægge.

Den tredje vinkel handler om, at Europa netop i kraft af, at vi en skønne dag bliver 27, jo bliver en fantastisk region i verden. Hvis man ser en europæisk region for sig fra Atlanterhavet til, ja, næsten til Uralbjergene i et effektivt men også et harmonisk samarbejde, vil der jo ud af det stråle en lang række andre effekter til de bagvedliggende SNG-lande mod øst, i forhold til det fattige kontinent mod syd i Afrika og i forhold til USA, Canada – det globale arbejde.

Der er ikke tvivl om, at jo bedre vi bliver til at samarbejde, jo mere harmonisk vi samarbejder i Europa, jo bedre bliver vi også til at sætte et menneskeligt præg på den globale økonomi.

Venstre bekræftede Venstres opfattelse – fru Charlotte Antonsens opfattelse – af udvidelsens vigtighed.

Jeg var lidt ked af det dér »øv-bøv, I er dumme, fordi I er socialdemokrater«, der også prægede fru Charlotte Antonsens indlæg. Det er jo ikke noget, jeg uden videre er enig i. Jeg forstod, at fru Charlotte Antonsen mente, at der var for mange socialdemokrater. Fru Charlotte Antonsen må ikke forlange, at jeg er enig i det synspunkt. Det er jeg faktisk ikke. Jeg synes, det er en god ting. Og der er da heller ikke tvivl om, at takket være de mange socialdemokratiske ledede regeringer i Europa er beskæftigelsen kommet på dagsordenen.

Jeg husker jo fru Charlotte Antonsens formands forgænger, som mente, at beskæftigelsen og miljøet var en helt privat dagsorden for Danmark, da vi i sin tid forhandlede Amsterdamtraktaten. Vi har gjort store fremskridt her, og det er vigtigt at holde dagsordenen.

Jeg må bare i al stilfærdighed sige, at regeringens IT-initiativer og visioner rækker meget, meget langt. Jeg står her med en meget tæt beskrevet liste – ja, den kan næsten ikke ses, fordi den er så tæt beskrevet – over alle de IT-initiativer, regeringen har taget.

Jeg må også rette den misforståelse, at regeringen har taget pc-ordningen ud af menneskers hænder i Danmark, det er faktisk ikke korrekt. Arbejdsgiverne kan fortsat stille en computer til rådighed for medarbejderne, som medarbejderne kan bruge i deres hjem uden at blive beskattet deraf. Det, der derimod er sket, er en ændring af ordningen, således at den lever op til de intentioner, den havde i 1997.

Så de gode socialdemokrater i Europa er der rigtig mange af, og de bliver flere og flere, og de sætter en dagsorden, der er umådelig spændende.

Til Det Konservative Folkeparti vil jeg gerne sige, at Det Konservative Folkepartis fru Lene Espersens optagethed af behovet for landbrugsreformer deler vi i regeringen, det er vi indstillet på at arbejde meget intenst med. Det er der et enormt stort behov for, som vi også har set i debatten i Bruxelles i de seneste dage.

Så vil jeg gerne takke SF for de meget klare meldinger fra SF's side om udvidelsen. Jeg synes, fru Anne Baastrups indlæg var principielt, var holdningspræget, var visionært og hele tiden kredsende om, hvordan den udvidelsesproces nu kan nyde fremme og komme på plads. Jeg er enig, og jeg synes, det er befriende at høre et sådant indlæg.

Til fru Susanne Clemensen: Jeg hæftede mig i det indlæg ved, at der blev argumenteret for så